Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑ

«Οὐδέποτε ηὐνοήσαμεν τὴν διχοτόμησιν ὡς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, οὔτε καὶ τώρα τὴν εὐνοοῦμεν» ἐδήλωσεν ἀνερυθριάστως, χθές, εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος, κ. Νόουμπλ. Ὑπερήσπισεν ὅμως ἐν συνεχείᾳ τὸ κακόηθες σχέδιον τῆς κυβερνήσεώς του ποὺ ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ διχοτόμησις. Τὴν προωθεῖ μάλιστα συστηματικῶς ὁ ἐντιμότατος ἀποικιακὸς κυβερνήτης των κ. Φούτ, μὲ τὸν χωρισμὸν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, τοὺς χωριστοὺς καταλόγους, τὰς χωριστὰς ἀγορὰς κ. ἄ. Ποτὲ ἡ ὑποκρισία τῶν Ἄγγλων ἀποικιοκρατῶν δὲν εἶχεν ἐκδηλωθῆ μὲ τόσην ἀναισχυντίαν!

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΑΠΙΘΑΝΟΣ ΜΙΑ ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ἡ δύναμις τοῦ Κυπριακοῦ δικαίου καὶ τῆς ὑποστηριζομένης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη προτάσεως ἀνεξαρτησίας καταφαίνεται ἀπὸ τὸ ψήφισμα τῆς Ἀγγλικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Συνεννοήσεως διὰ τὴν Κύπρον, τὸ ἐπιδοθὲν εἰς τὸν Ἄγγλον Πρωθυπουργόν, ὅπως εἰς τὴν νῆσον παραχωρηθῆ ἀνεξαρτησία ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἐπρότεινεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος καὶ τὸ ἀπεδέχθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ Συνεννοήσεως διὰ τὴν Κύπρον ἀποτελεῖται ἀπὸ βουλευτὰς ὅλων τῶν Ἀγγλικῶν κομμάτων καὶ τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν, ὅτι τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ προτάσεις της εἶναι ἀμερόληπτοι, ἀντικειμενικαὶ καὶ ἀπηλλαγμέναι πολιτικοῦ, κομματικοῦ ἢ ἄλλου ἐγωϊστικοῦ χαρακτῆρος.

Παράλληλος μὲ τὸ ψήφισμα τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τοῦ διοικοῦντος τὸ Ἀγγλικὸν Φιλελεύθερον Κόμμα, τὸ ὁποῖον ζητεῖ διὰ τὴν Κύπρον ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πενταετῆ αὐτοκυβέρνησιν, ἥτις φυσικὰ προϋποθέτει τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἑπταετοῦς Σχεδίου Μακμίλλαν, ποὺ ὁδηγεῖ τὴν Κύπρον εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν διχοτόμησιν. Ὑπάρχουν οὕτω μέσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν δυνάμεις ἀγωνιζόμεναι νὰ συλλάβουν ὀρθῶς τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα καὶ νὰ προτείνουν δι' αὐτὸ δικαίας λύσεις. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ λόγος τοῦ ταγματάρχου κ. Νόουμπλ εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑπῆρξε πολὺ ὀξὺς καὶ πολὺ κατηγορηματικὸς εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἀγγλικοῦ σχεδίου, διὰ νὰ ἐλπίζωμεν εἰς μίαν ἐθελουσίαν Βρετανικὴν ὑπαναχώρησιν κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν. Δὲν εἶναι ὅμως τελείως ἀδύνατον εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο νὰ καταλήξῃ μία ἄλλη πρότασις, μὴ ἀμέσως ἐνδιαφερομένης δυνάμεως, ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο δεκτὴ ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς.

Η ΑΥΓΗ

ΠΑΛΙΝ Ο ΓΟΥΝΤΧΑΟΥΖ

Ὁ δολερὸς Ἄγγλος τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις Γουντχάουζ, ποὺ ἐφιλοξενήθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ βουνὰ καὶ ἔδρασε περισσότερο σὰν πολιτικὸς μηχανορράφος καὶ λιγώτερο σὰν πολεμιστής, προσεπάθησε νὰ ἀνασκευάσῃ ἀπὸ τὸν ραδιοσταθμὸ τοῦ Λονδίνου τὶς δηλητηριώδεις κρίσεις του γιὰ τὴν ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Ἀντίστασι, δὲν πρόκειται νὰ θεωρηθῆ ὡς τιμία ἀξιολογικὴ κρίσις. Ἦταν ἀνέκαθεν ἐχθρός της, τὴν ὑπενόμευε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ ἦλθε στὰ ἑλληνικὰ βουνά, τὴν ἐπολέμησε κατόπιν στὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα καὶ ἀργότερα οἱ Ἄγγλοι πράκτορες σὰν αὐτὸν μὲ τοὺς Λίνακερ, τοὺς Μύλλερ καὶ τοὺς ὁμοίους των, ἐξώντωναν, τοὺς ἀγωνιστὰς της. Ὑπάρχει πράγματι ἀνάγκη νὰ γραφῇ ἡ ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀλλὰ μέσα σ' αὐτὴν ποὺ θὰ εἶναι ἱστορία ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν, θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνα κεφάλαιο γιὰ τὴν καταχθόνια δραστηριότητα τῶν ἀγγλικῶν ἀποστολῶν, ποὺ ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ γίνουν στὸ τέλος συνεργάται τῶν Γερμανῶν καὶ ὀργανωταὶ τῶν «ἑλληνικῶν» ταγμάτων των.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Ἄστοχον καὶ ἄδικον ἦτο νὰ λεχθῆ ὅτι τῶν δημοδιδασκάλων οἱ μισθοὶ θὰ βελτιωθοῦν «ἔν τινι μέτρῳ», ὡς ἐὰν ἡ τάξις αὐτὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ εἶναι παρωνυχίς. Κάποτε πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσωμεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ στοιχειώδης παιδεία εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις κάμνομεν ὅ,τι μᾶς εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ τὸ ὑπονομεύσωμεν.

Ἐξετάσεις Ἑλληνικοῦ Ὠδείου

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ διεξαχθοῦν στὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον Πατρῶν οἱ πτυχιακὲς ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν του δίδων Μαρίας Γιατράκου καὶ Κούλας Ξουρῆ, τάξεως κ. Ἑλένης Σινούρη—Ἀθανασοπούλου. Τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θὰ προεδρεύσῃ ὁ καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου κ. Ἀντίοχος Εὐαγγελάτος.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τρόπον καθ' ὃν διεπράχθη ὁ φόνος, ἵνα ἐκληφθῆ ὡς αὐτοκτονία. Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ παρετήρησε τότε ὅτι δὲν ἀπεδόθη δικαιοσύνη, διότι οἱ φονεῖς ἔμειναν ἀτιμώρητοι. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν ὅτι ὁ Ἄβελ ἀπέθανεν εἰς νοσοκομεῖον ἐκ καρδιακῆς παθήσεως, τὸν δὲ Τοτὸν ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν, παρεμόρφωσαν εἰς τὸ πρόσωπον.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων, κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῆς Μαρίας, ἐμφανιζομένης ὡς Βεράλντι, ἦτο καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης Σίστα. Οὗτος προέβη εἰς σειρὰν ἐρωτήσεων πρὸς τὸν Βεράλντι ἐπὶ ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ ἡ Μαρία, ἐγνώριζεν ὅμως ὁ Βεράλντι.

Κατόπιν τῶν ληφθεισῶν ἀπαντήσεων, ὁ Σίστα ἐδήλωσε πρὸς τὸν ἰατρὸν Σκάμπιο: «Εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν Ταλαρίκο ἄπιστος, ἐξῆλθον ὅμως, κατατρομαγμένος». Ἐνεφανίσθησαν πολλοὶ παλαιοὶ γνώριμοι τῶν Βεράλντι οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν εὐχερῶς καὶ ἐγένετο ἀκριβὴς ὑπόμνησις ἐκ μέρους τῆς Μαρίας, δηλ. τοῦ Βεράλντι, περιστατικῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς σχέσεις τούτου μετ' αὐτῶν.

Ὁ Σκάμπιο εἰς τὴν ἐξιστόρησίν του ἀναφέρει ὅλα τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διαμειφθείσας φράσεις. Ἡ Μαρία ὡς Βεράλντι κατεῖχε καὶ ὅλας τὰς ἐπαγγελματικὰς γνώσεις τοῦ κτίστου, ἐπαγγέλματος τὸ ὁποῖον μετήρχετο οὗτος ἐν τῇ γηΐνῃ ζωῇ του. Κατά τινα στιγμὴν ὁ ἐνσωματωθεὶς ἐν τῇ Μαρίᾳ Βεράλντι ἐγείρεται ἐκλέγει τέσσαρας ἄνδρας ἐκ τῶν παρόντων καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν γέφυραν, κάτωθι τῆς ὁποίας ἐγένετο τὸ ἔγκλημα. Τούτους παρηκολούθησαν πολλοί. Ἡ Μαρία βαδίζουσα μὲ ἀνδρικὸν βῆμα ἔφθασεν εἰς τὴν γέφυραν καὶ κατῆλθεν ὑπ' αὐτήν. Ἐκεῖ ἐγένετο πλήρης ἀναπαράστασις τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ Μαρία δέ, ἔλαβεν ἐν τέλει τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν τὸ πτῶμα τοῦ Βεράλντι, ὅταν οὗτος εὑρέθη νεκρός. Ἡ Μαρία παρέμεινεν εἰς τὴν στάσιν ἐκείνην ἐπί τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, κατόπιν δὲ ὡς ἐὰν εἶχεν ἐξυπνήσει ἀπὸ βαθὺν ὕπνον, ἠρώτησε κατάπληκτος πῶς εὑρίσκεται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἀνεγνώρισε τότε διάφορα πρόσωπα πλησίον αὐτῆς εὑρισκόμενα, τὰ ὁποῖα ὡς Βεράλντι δὲν ἀνεγνώριζε, διότι εἰς αὐτὸν ἦσαν ἄγνωστα. Ἡ Μαρία οὐδὲν ἐνεθυμεῖτο ἐξ ὅσων συνέβησαν, ὅταν αὕτη ἐνεφανίζετο ὡς Βεράλντι.

Ἐξ ἐρευνῶν γενομένων βραδύτερον, ἐθεωρήθη ὡς πολὺ πιθανὸν ὅτι ὁ φόνος τοῦ Βεράλντι ἐγένετο ἐξ ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας πρὸς ἕνα ἐκ τῶν φονέων ὑποβοηθηθέντα ὑπὸ τριῶν συντρόφων του. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐνσωματώσεως καταφαίνεται ἐξ ὅλων τῶν περιστατικῶν τῆς δραματικῆς αὐτῆς ἱστορίας. Ἀλλὰ τί εἶναι ἐνσωμάτωσις;

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ ΘΕΤΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Πρὶν 2.000 χρόνια, ὅταν ὁ Πλίνιος ἔγραφε τὴν Ἱστορία τῆς Φύσεως, οἱ ἄνθρωποι πίστευαν ὅτι τὰ ἔντομα ἦσαν ὄντα, χωρὶς αἷμα, ὅτι τὰ αὐγὰ τῆς πεταλούδας ἦσαν σταγόνες πρωϊνῆς πάχνης ποὺ εἶχε ἀποκρυσταλλωθῆ, ὅτι ἡ ἠχὼ θανάτωνε τὶς μέλισσες καὶ ὅτι τὸ χρυσάφι ἐξωρύσσετο στὰ Ἱμαλάϊα «τὰ ὄρη βορείως τῶν Ἰνδιῶν» ἀπὸ ἕνα τεράστιο μυρμήγκι, μεγάλο σὰν λύκος. Ἀσφαλῶς σήμερα κανένας δὲν πιστεύει τέτοιες φαντασίες γιατὶ πολλὰ ξέρουμε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἐντόμων, ἀλλὰ ὅπως συμβαίνει σὲ κάθε τέτοια περίπτωση πολλὰ ἀκόμη εἶναι ἄγνωστα.

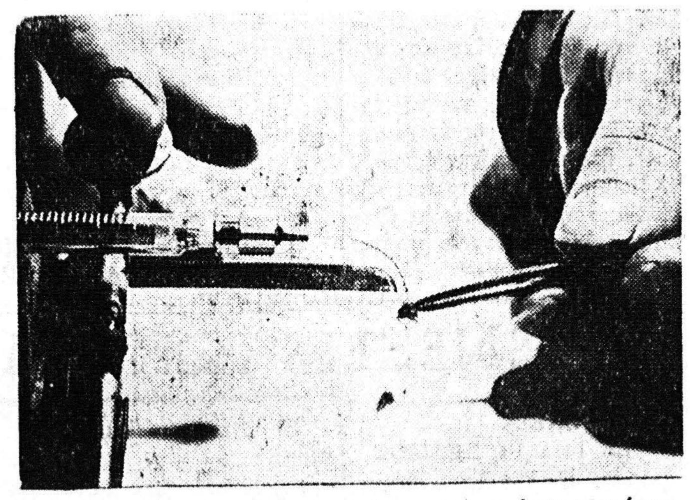

Μ' ἕνα μοχλὸ ἐκτοξεύεται μιὰ σταγόνα ἐντομοκτόνου στὴν μυῖγα. Ἀκολουθεῖ ἐξέτασις διὰ νὰ διαπιστωθῆ ὁ βαθμὸς ἀντοχῆς τοῦ ἐντόμου. Τὸ πείραμα ἐπαναλαμβάνεται κατὰ διαστήματα μὲ διαφόρους δόσεις

Σὲ ὅλο τὸν κόσμο συνεχεῖς καὶ ἐντατικὲς ἔρευνες γίνονται γύρω ἀπὸ τὰ ἔντομα, ἡ μεγαλύτερη προσπάθεια εἶναι γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν ἐντόμων ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, ποὺ καταστρέφουν τὶς ἐσοδεῖες κ.λ.π. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὸ οἱ ἔρευνες ἀποβλέπουν στὸ ἀντίθετο γιατὶ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις ἐντόμων ποὺ καταστρέφουν ἄλλα ἔντομα ἐπιβλαβῆ.

Στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες, αὐτὸ τὸ ἐρευνητικὸ ἔργο ἔχει τεραστία ἐξάπλωση. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ συνεργάζονται πολλὲς Ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ οἱ πειραματικοὶ Σταθμοὶ τῶν 49 Πολιτειῶν, τῆς Χαβάης καὶ τοῦ Πουέρτο Ρίκο.

Ἡ κυριώτερη ἀπ' ὅλες, τὸ Ἐργαστήριον Ἐρευνῶν τῆς Φυσιολογίας τῶν Ἐντόμων τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκεῖ γίνονται συνεχεῖς προσπάθειες νὰ γνωρισθῆ καλλίτερα ἡ ζωὴ τῶν ἐντόμων. Πῶς ἀναπνέουν, μεγαλώνουν, διατρέφονται, ἀναπαράγονται. Ποία εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐντομοκτόνων, τῆς ὑγρασίας, τῆς ζέστης, τοῦ κρύου. Τί τρῶνε καὶ τί ἀποβάλλουν.

Τὸ ἐργαστήριον αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἐννέα ποὺ ἵδρυσε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Οἱ πληροφορίες διαβιβάζονται στοὺς ἐντομολόγους ποὺ κερδίζουν ἔτσι πολύτιμο χρόνο καὶ ἡ βασικὴ αὐτὴ ἔρευνα τοὺς βοηθεῖ στὴ κατασκευὴ π.χ. ἑνὸς νέου ἐντομοκτόνου.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀναπάντητα ἐρωτήματα εἶναι: πῶς τὰ ἔντομα ἀνθίστανται στὰ ἐντομοκτόνα; μπορεῖ χημικῶς νὰ γίνῃ στείρωσις τῶν ἐντόμων; γιατὶ τὰ ἔντομα χρειάζονται χοληστερόλη νὰ τραφοῦν; Καὶ οἱ ἀπαντήσεις στ' ἐρωτήματα αὐτὰ ὅταν δοθοῦν θὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσις ἄλλων θεμάτων. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῆς Ἐπιστήμης.

Ἔκθεσις ζωγραφικῆς καὶ ἄλλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς Πάτρας

Πρωτοβουλία τοῦ Πρακτορείου Πνευματικῆς Συνεργασίας

Τὸ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας», τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ λογοτέχνης καὶ δημοσιογράφος κ. Μάριος Βαϊᾶνος, τὸ μεταπροσεχὲς Σάββατον 6ην Δεκεμβρίου κάμνει τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀπὸ μηνῶν προαγγελθείσης ἐκθέσεως ἔργων τέχνης καὶ ζωγραφικῆς εἰς τὴν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην. Εἰς τὴν ἔκθεσιν πέρνουν μέρος ζωγράφοι γυναῖκες, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα χωρίζονται σὲ τρεῖς ἀντιπροσωπευτικὰς ὁμάδας. Ἡ πρώτη ὁμὰς ἀντιπροσωπεύει τὴν σύγχρονον τεχνοτροπίαν, ἡ δευτέρα τὴν παληὰ καὶ ἡ τρίτη ἐπελέγη ἀπὸ ὀκταμελῆ ἐπιτροπὴ κριτικῶν, ἀντιπροσωπεύεται δὲ ἀπὸ 13 καλλιτέχνιδας.

Ἡ ἔκθεσις, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ ἕνα μῆνα ἀκριβῶς, θὰ παρουσιάσῃ 150 ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ διατίθενται σὲ χαμηλότερες τιμὲς ἀπὸ ἐκεῖνες τῆς «Γκαλερί» Ἀθηνῶν. Τὰ ἔργα θὰ δίδουν μίαν εἰκόνα τῶν σημερινῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν (πορτραῖτα, συνθέσεις, θαλασσογραφίες, τοπίο, χαρακτικὴ κλπ.).

Τὸ «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας» εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐκθέσεως, φιλοδοξεῖ νὰ δώσῃ ἕνα ξεχωριστὸ τόνο, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ μία ἀξιόλογος κίνησις εἰς τὴν πόλιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, σκοπεύει κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων νὰ πραγματοποιήσῃ μεγάλην ἐκδρομὴν ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκοὶ καὶ ἄλλαι ἐξέχουσαι προσωπικότητες τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὰς πέντε Κυριακὰς ποὺ συμπίπτουν μὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως θὰ κατέλθουν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκπρόσωποι τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ κάμουν διαλέξεις εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν μὲ καλλιτεχνικὰ θέματα. Μεταξὺ τούτων εἶναι ὁ κ. Κουρνοῦτος, διευθυντὴς γραμμάτων καὶ τεχνῶν ὑπουργείου Παιδείας, ὁ κ. Δημ. Εὐαγγελίδης, καθηγητὴς ἱστορίας τῆς τέχνης εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ὁ κ. Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, ὁ κ. Στρατῆς Μυριβήλης, ἡ κ. Ἄλκης Θρύλος κ.ἄ.

Ἐπίσης τὸ Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας διὰ νὰ δώσῃ μεγαλύτερον τόνον εἰς τὸ ἐν γένει πρόγραμμα μελετᾷ καὶ κάθοδον τῆς ἠθοποιοῦ τοῦ δραματικοῦ θεάτρου κ. Κατίνας Παξινοῦ, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ ἕνα ρεσιτὰλ ἀπαγγελίας ἀπὸ ἀρχαίας τραγῳδίας. Τὸ πρόγραμμα θὰ ποικίλλῃ ἐπίσης καὶ ἀπὸ ἐπίδειξιν μπαλλέτου ἀπὸ μαθητρίας τῆς σχολῆς Μοριάνωβ.

Τόσον ἡ ἔκθεσις, ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκδηλώσεις θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τιμητικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ Πατρινῶν, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Νομάρχου, Δημάρχου, προέδρου Ἑνώσεως Συντακτῶν, προέδρου Ἐπιμελητηρίου, προέδρου τῶν Ρόταρυ, προέδρου τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ καὶ τῶν Κυριῶν Χρυσάνθης Λαδοπούλου καὶ Γιώτας Παπαγγελούτσου.

3 ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ

ΟΡΕΣΤΗ ΜΑΚΡΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΠΡΟΖΑΣ

ΦΤΩΧΕΙΑ, ΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΚΡΑΣΙ...

10 ΚΩΜΙΚΑ ΣΚΕΤΣ 10

Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ ΣΤΟΝ ΘΡΥΛΙΚΟ ΜΕΘΥΣΤΑΚΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΑΣ 10 Μ.Μ.

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΑΘΛΟΙ

Η ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ «Β»

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΤΣΑΝΤΟΥΪΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Τὸ βιβλίον τοῦ Τζῶν Τσάντουϊκ «Ἡ ἀποκρυπτογράφησις τῆς Γραμμικῆς Γραφῆς Β» εἶναι γραμμένο διὰ μὴ εἰδικούς. Εἶναι μία ἀφήγησις τῆς πιὸ συναρπαστικῆς γλωσσολογικῆς ἀνακαλύψεως τοῦ αἰῶνος μας.

Τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἱστορίας αὐτῆς εἶναι τώρα πιὰ γνωστά. Ὁ μεγάλος Ἄγγλος ἀρχαιολόγος Ἄρθουρ Ἔβανς, ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του ὁλόκληρον εἰς ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσσοῦ ἀνεγνώρισε τρία εἴδη γραφῆς — μία εἰκονογραφικὴ (κάτι ποὺ ὁμοιάζει μὲ ἱερογλυφικά), καὶ δύο γραμμικάς, ποὺ ἡ πρώτη ὠνομάσθη «Γραμμικὴ Α» καὶ ἐτοποθετήθη χρονολογικῶς περὶ τὸ 1750—1450 π. Χ. καὶ ἡ δευτέρα «Γραμμικὴ Β» καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸ 1450—1400 π. Χ.

Ὁ Ἔβανς καὶ οἱ ὀπαδοί του ὑπέθεσαν ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ ἀντιπροσώπευαν μίαν ἄγνωστον γλῶσσαν ἢ γλώσσας, ποὺ τὴν ὠνόμασαν «μινωϊκή». Ἀκολούθως εὑρέθησαν πινακίδες γραμμέναι εἰς γραμμικὴν γραφὴν εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, τὴν Πύλο καὶ τὰς Μυκήνας.

Ἡ γλῶσσα αὐτῶν τῶν πινακίδων ἐθεωρήθη γενικῶς ὅτι ἦτο «Μινωϊκή», καὶ ἐπροτάθησαν διάφοροι ἄλλαι γλῶσσαι διὰ νὰ συμπληρώσουν τὸ κενόν: ἡ ἐτρουσκική, μία ἄγνωστος ἰνδοευρωπαϊκὴ γλῶσσα ὁμοία μὲ τῶν Χετταίων ἢ μία σημιτική.

Ὑπεβλήθησαν πολλαὶ ἀποκρυπτογραφήσεις τῆς γραμμικῆς γραφῆς Β: ὅλαι ἦσαν «προσπάθειαι αὐταπάτης». Ἡ φάσις αὐτὴ διήρκεσε πενῆντα ἔτη. Ξαφνικὰ παρουσιάσθη εἰς τὴν σκηνὴν πρὸ δέκα ἐτῶν μία πολὺ ρωμαντικὴ μορφή. Ὁ Μάϊκλ Βέντρις ἦτο νέος, ὡραῖος, γεμᾶτος ζωή. Ἦτο εὔπορος. Δὲν ἦτο κλασσικὸς φιλόλογος, οὔτε ἀρχαιολόγος ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλὰ ἀρχιτέκτων καὶ μάλιστα πολὺ καλός. Αὐτὸς εὗρε τὴν λύσιν. Χρόνια ὁλόκληρα τὸν ἐβασάνιζε αὐτὸ τὸ πρόβλημα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀκόμα ἐπήγαινε σχολεῖο.

Ὅπως καὶ ἄλλοι, κι' αὐτὸς ἔκλινε πρὸς τὴν ἐτρουσκική, τὴν μυστηριώδη αὐτὴ γλῶσσα ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη διαβασθῆ. Ὕστερα ξαφνικὰ ἐσκέφθη, ὅπως καὶ ἕνας—δύο ἄλλοι προηγουμένως, μήπως ἦτο Ἑλληνική — μία πρωτόγονος μυκηναϊκὴ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Μέσα εἰς ὀλίγας ἑβδομάδας ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ τοῦ ἦρθεν ἡ ἰδέα, τὴν ἐδοκίμασε. Ἐπείσθη ὅτι ἡ γραμμικὴ γραφὴ Β ἦτο μία συλλαβικὴ ἀπόδοσις μυκηναϊκῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου.

Ὁ Βέντρις ἦτο τότε 32 ἐτῶν. Ἕνας, ἕνας, οἱ συνάδελφοί του ἐπείσθησαν καὶ — πρῶτα ὁ Τσάντουϊκ, ἑλληνιστὴς καὶ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου γιὰ τὸ ὁποῖον μιλήσαμε. Ὁ Τσάντουϊκ διεκινδύνευσε τὸ ἐπαγγελματικόν του γόητρον καὶ ἔπαιξεν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν σπουδαῖον ρόλον.

Ὑπῆρξαν βεβαίως πολλοί, ποὺ διαφωνοῦσαν, τὸ 1954 ὅμως ὁ Βέντρις ἔκαμε μίαν διάλεξιν εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Κλασσικῶν Γραμμάτων τῆς Κοπεγχάγης. Ἄρχισε μὲ τὴν προβολὴν ἑνὸς τμήματος ποὺ ἦτο τὸ «κλειδὶ» τῆς ἀναγνώσεως.

Πρὶν ἀρχίσῃ ἀκόμη τὴν ὁμιλίαν του τὸ ἀκροατήριον ξέσπασεν εἰς ἐπευφημίας, πρᾶγμα ποὺ δὲν συμβαίνει συχνὰ εἰς συνέδρια αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Καὶ ὕστερα συνέβη κάτι σχεδὸν «ἑλληνικὸ εἰς τὴν τραγικήν του εἰρωνείαν». Τὴν στιγμὴν τοῦ θριάμβου του, ὁ Βέντρις σκοτώθηκε τὸ 1956 εἰς ἡλικίαν 36 χρόνων εἰς αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα.

Ὁ Μάϊκλ Βέντρις, ἐπραγματοποίησε τὴν θριαμβευτικωτέραν «ἐπιδρομὴν» ποὺ ἔχει ὡς τώρα κάνει ἐρασιτέχνης εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἐπιστήμονος. «Εἶδα κατὰ πρόσωπον τὸν Ἀγαμέμνονα», ἦσαν τὰ περίφημα λόγια ποὺ ἐτηλεγράφησεν ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Σλῆμαν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α' τῆς Ἑλλάδος, ἀνακοινώνων εἰς αὐτὸν τὰς ἀνακαλύψεις του εἰς τὰς Μυκήνας.

Καὶ ὁ Σλῆμαν ἐσημείωσε μίαν σπουδαίαν νίκην ὡς ἐρασιτέχνης. Ὁ θρίαμβος ὅμως τοῦ Βέντρις, τόσα χρόνια ἀργότερα, καὶ εἰς ἐποχὴν ποὺ αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις εἶχαν τόσο προαχθῆ, ἦτο ἄλλης κατηγορίας.

Αὐτὸς δὲν εἶχε δῆ κατὰ πρόσωπον τὸν Ἀγαμέμνονα, εἶχεν ὅμως ἀποκαλύψει τὴν γλῶσσαν ποὺ μιλοῦσε ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τὴν ὁποίαν, πρὸς ἔκπληξιν ὅλων, θὰ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ μιλοῦσαν οἱ Βασιλεῖς τῆς Κνωσσοῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Βέντρις ἦτο κάτι ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ σκεπτόμενος καὶ ζῶν ἕνα θέμα καθημερινῶς, ὄχι ἐπὶ μῆνας, ἀλλὰ ἐπὶ χρόνια ὁλόκληρα.

Ἐκεῖ ποὺ διεκρίνετο, φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀκρίβεια, ἡ ὀπτικὴ μνήμη, καὶ τὸ φυσικὸν χάρισμα τῶν γλωσσῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς ἀσυνήθη βαθμόν.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία θυμίζει πολὺ μερικὰς ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις, ὅπως τοῦ ἠλεκτρονίου ἀπὸ τὸν Τόμσον καὶ τῆς Φυσικῆς ἐπιλογῆς τῶν Εἰδῶν τοῦ Δαρβίνου. Ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων δὲν εἶναι μόνον νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.

«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28.

ΧΑΡΤΗΣ - ΒΙΒΛΙΟ - ΤΥΠΟΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
ΚΑΡΤΕΣ
ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ
ΕΝΤΥΠΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΤΖΕΝΤΕΣ
ΚΑΖΑΜΙΑΙ

ΧΑΡ. ΚΑΙ ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 — Λέκκα 12

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

ΑΙ ΚΙΝΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας

Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετοὺς μῆνες ξαναεῖδα τὸ 7ον κινητὸν συνεργεῖον κινητῆς βιβλιοθήκης Πελοποννήσου. Ἐγὼ νόμιζα ὅτι μόνον ἓν κινητὸν συνεργεῖον ὑπῆρχε γιὰ τὴν Πελοπόννησο.

Τώρα μαθαίνω ὅτι εἶναι πολλά, συνεπῶς τὰ ἔξοδα εἶναι πολλὰ καὶ κατὰ τὴν γνώμη μου δὲν ἰσοφαρίζουν μὲ τὴν ὠφέλεια ποὺ γίνεται στὸ λαό.

Βέβαια κατ' ἀρχὴν ἡ προσπάθεια νὰ μορφωθῆ ὁ Λαὸς ποὺ βρίσκεται μακρὰν τῶν κέντρων, μακρὰν τῶν βιβλιοθηκῶν, εἶναι ἀξιέπαινος. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα ὅτι μιὰ τέτοια προσπάθεια ἐξεταζομένη μὲ τὴν ὕπαρξη σχολείων κλειστῶν, μὲ τὴν ὕπαρξη μακρυνῶν καὶ ἀποκέντρωνσυνοικισμῶν, καταντᾶ χαριστικὴ γιὰ τὰ χωριὰ ποὺ βρίσκονται σὲ δρόμους ποὺ πηγαίνει τὸ αὐτοκίνητο τῆς κινητῆς βιβλιοθήκης καὶ συνεπῶς ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἀδικία στὴ μόρφωση καὶ διαφώτιση ἑνὸς δημοκρατικοῦ λαοῦ μεγαλώνει. Σὲ κεντρικὲς κωμοπόλεις ἔχουν πρόχειρα διάφορα μέσα μορφώσεως, ἐνῶ οἱ ἀπόκεντροι συνοικισμοὶ δὲν ἔχουν οὔτε καζαμία. Ποία λοιπὸν ἡ ὠφέλεια; Γιὰ μᾶς καμμιὰ ὠφέλεια δὲν προκύπτει. Θεωρητικῶς μᾶλλον ζημία.

Θὰ εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν τί ποσὰ δαπανῶνται γιὰ τὶς κινητὲς αὐτὲς βιβλιοθῆκες. Θὰ εὐαρεστηθῆ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως νὰ μᾶς δώσῃ τὰ ποσὰ αὐτά, ὁπότε οἱ κρίσεις μας θὰ εἶναι θετικώτερες καὶ παραστατικώτερες; Ἕως τότε μιὰ γνώμη ἔχομε νὰ προτείνωμε, ὅπως ἡ νεοελληνικὴ αὐτὴ ρουσφετολογία καταργηθῆ χωρὶς συζήτηση καὶ νὰ ληφθῆ πρόνοια ὅπως σὲ κάθε κοινότητα ἱδρυθῆ βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν πολιτῶν.

Τὸ σημερινὸ σύστημα νὰ ξοδεύωνται χρήματα γιὰ νὰ γλεντοῦν μερικοὶ ἐποχούμενοι εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη τὴ στιγμὴ ποὺ χιλιάδες κοινότητες δὲν βλέπουν βιβλίο, ἢ τὴ στιγμὴ ποὺ σχολεῖα εἶναι κλειστὰ καὶ καθημερινὰ διαμαρτύρονται οἱ κηδεμόνες καὶ γονεῖς γιὰ τὴν στραβομάρα τῶν παιδιῶν τους, τὸ θεωροῦμε ὡς καθαρὴ πρόκληση σὲ δημοκρατούμενη πολιτεία, ὅπως εἶναι ἡ Πατρίδα μας.

Καὶ γιὰ παράδειγμα φέρομεν τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ κ. Τσάτσου. Πόσα χωριὰ ἐξυπηρετοῦνται σήμερον μὲ τὶς περιοδεύουσες βιβλιοθῆκες στὴν Εὐρυτανία; Ἐλάχιστα ἢ κανένα!

Ἐὰν λοιπὸν οἱ ἁρμόδιοι θέλουν νὰ ἐπιδείξουν τὸν πόνο τους γιὰ τὴ μόρφωση τοῦ λαοῦ, ὁρίστε ψηφίστε Νόμο ἱδρύσεως εἰς ἑκάστην κοινότητα βιβλιοθήκης, ἕνα ἁπλοῦν πυρῆνα λαϊκῆς διαφωτίσεως.

Τὶς βιβλιοθῆκες αὐτὲς θὰ ἐφοδιάζῃ κάθε χρόνο καὶ τὸ Κράτος μὲ ἔργα ἱστορικά, θρησκευτικά, λογοτεχνικά, ἐθνικῶν ὑποθέσεων, πλουτοπαραγωγικῶν περιεχομένων κλπ. καὶ ἔτσι θὰ ἐνισχυθοῦν καὶ οἱ διάφοροι λόγιοι ἢ λογοτέχνες καὶ συγγραφεῖς. Μὲ μικρὴ ἐπιβάρυνση τῆς κοινότητος, γιὰ τὴν ὁποία οὐδέποτε θὰ διαμαρτυρηθοῦν οἱ πολῖτες, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν συνεταιρισμῶν, τῶν φιλοπροόδων συλλόγων, μὲ ἕναν ἔρανο κατὰ τὴν τοπικὴ γιορτὴ ἢ πανήγυρι, μὲ μιὰ θεατρικὴ παράσταση νέων, μποροῦμε νὰ δημιουργήσωμε ἀνεκτὲς βιβλιοθῆκες.

Πλὴν τούτου ἔχομεν καὶ τὸ παράδειγμα τῆς δωρεᾶς πολλῶν βιβλίων ἐκ μέρους ἐντοπίων ἐπιστημόνων ἢ προοδευτικῶν στοιχείων. Αὐτὰ ποὺ γράφομε δὲν τὰ γράφομε στὸ βρόντο καὶ τὸν ἀέρα, τὰ ἔχομε ἐφαρμόσει.

Μόνον ἔτσι θὰ μπορέσωμε νὰ δημιουργήσωμε χιλιάδες ἑστίες διαφωτισμοῦ Λαϊκοῦ πραγματικοῦ καὶ μάλιστα μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ δημοδιδασκάλου, ὁ ὁποῖος θὰ βρίσκεται στὸ στοιχεῖο του, ἐὰν δὲν τοῦ μαράνουν τὸ ζῆλο του οἱ κεντρικοὶ μανδαρῖνοι.

Τὸ ζήτημα τῆς βιβλιοθήκης — ἔστω καὶ πολὺ μικρᾶς κατ' ἀρχὴν — θὰ γίνῃ ἀφορμὴ σημαντικῆς κινήσεως στὰ χωριά. Θὰ προλειάνῃ τὸν δρόμο γιὰ σύσταση ἀναγνωστηρίου, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, σχολῆς λαοῦ, ἐκλαϊκεύσεως ἐπιστημονικῶν ἄρθρων καὶ ἐν γένει τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ θὰ ἀνέρχεται. Ἐνῶ τὸ σημερινὸ σύστημα τῆς πολυτελοῦς παρελάσεως κινητῆς βιβλιοθήκης προκαλεῖ τὴ θυμηδία καὶ εἰρωνικὰ σχόλια τῶν κατοίκων.

Καὶ δικαίως σκέπτεται κανείς: Οἱ βιβλιοθῆκες ἐφευρέθησαν ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τὰ πρόσωπα γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὶς περιοδεύουσες βιβλιοθῆκες; Ὅποιο καὶ νὰ συμβαίνῃ ἀπὸ τὰ δυό, πάντως εἶναι μιὰ τρύπα στὸ νερό.

Οἱ βιβλιοθῆκες εἶναι γιὰ χιλιάδες κοινότητες μοναδικὸ μέσον θρησκευτικῆς, ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως.

Οἱ ἁρμόδιοι ἂς κοιτάξουν τὸ γενικὸ καλὸ καὶ ἂς ἀφήσουν τὶς ἐπιδείξεις καὶ παλιὰ πολιτικὰ τερτίπια. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ δὲν τὰ σηκώνει.

Β. ΒΡΟΝΤΙΑΣ

ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Κυριακὴ 30—11—58
ΡΑΧΗ Ἀχαΐας (ἀπογευματινή)
Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις στὴν Λέσχη τηλ. 38—32 καὶ 38—39.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΤΡΑΙ

28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958:

Χθὲς καὶ περὶ ὥραν 22.15 ἐσημειώθη ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου, τὸ ἐπίκεντρον τῆς δονήσεως ἦτο ἡ ὁδὸς Ἠλείας ἀρ. 20 ὅπου στεγάζεται ἡ ταβέρνα «ΠΑΛΗΑ ΠΑΤΡΑ». Ἐλαφρὰς ζημίας ὑπέστη ἡ παραπλεύρως ἀσβεσταριὰ Λαλιώτη ΣΤΟΠ. ΜΑΡΑΛΕΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΡΑΟΥΝ ΠΗΤΕΡΣ»

Διὰ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΝ
εἰς Ἀμερικήν, Καναδᾶν, Αὐστραλίαν κλπ.
Δι' ἔκδοσιν εἰσιτηρίων
ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ—ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ—ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ
Δι' ἐξασφάλισιν καλῶν θέσεων μὲ τὰς καλλιτέρας τιμάς
Ἀποταθῆτε: εἰς τὸ Πρακτορεῖον μας
Ἀντιπρόσωπος ἐν Πάτραις
ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ
Γωνία Ἑρμοῦ—Ὄθωνος Ἀμαλίας 47
Τηλεφ. 21—51

Δώσατε ζεστασιὰ στοὺς Γέρους τοῦ Πτωχοκομείου

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΦΦΕ ΜΠΑΡ „ΜΟΝΤΙΑΛ„

Αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 6ην μ.μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοανακαινισθέντος «ΜΟΝΤΙΑΛ» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ΝΙΚ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ, ὁ ὁποῖος καλεῖ τοὺς φίλους του ὅπως παραστοῦν εἰς ταῦτα.

Στὸ νέον καφφε—μπὰρ «ΜΟΝΤΙΑΛ» θὰ εὕρετε ἀρνιὰ τῆς σούβλας, γουρουνόπουλα ψητά, σπληνάντερα, κοκκορέτσι κλπ. Μπύρα παγωμένη καὶ ποτὰ δι' ὅλα τὰ γοῦστα.

Διαρκὴς Παρακαταθήκη:
★ ΧΡΩΜΑΤΩΝ Στιλβωτικῆς
★ ΒΕΡΝΙΚΙΩΝ ὑποδημάτων ἐνδυμάτων
★ ΚΑΣΤΟΡΙΝΕΣ ΑΝΙΛΙΝΕΣ καὶ ὅλα τὰ εἴδη στιλβωτηρίου
★ ΨΙΛΙΚΑ
Πώλησις Χονδρικὴ Λιανικὴ

Ἠλεκτροκίνητον Βαφεῖον Δερματίνων εἰδῶν καὶ Στιλβωτήριον

Τὸ «Στόρ»
Στιλβώσεις-βαφαὶ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ-ΤΣΑΝΤΩΝ καὶ δερματίνων-νάϋλον & καστορίνων
ΙΩΑΝ ΒΛΑΧΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 (Στάσις Καθολικὴ Ἐκκλησία)
ΤΗΛΕΦ. 22—64
ΠΑΤΡΑΙ

ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ, ΤΣΑΝΤΩΝ, ΖΩΝΩΝ ΚΛΠ.
ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΟΥ ΜΑΚΡΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΕΙ ΤΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ

Ο ἡμεροδείκτης θὰ σᾶς θυμίσῃ πὼς τὴν Κυριακὴν 30 Νοεμβρίου, εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν, Ἁγίου Ἀνδρέου

Η νοικοκυρὰ τοῦ σπιτιοῦ, θὰ σᾶς πῆ πὼς αὐτὴν τὴν ἡμέραν, εἶναι ἔθιμον τὸ φαγητὸ νὰ εἶναι μία **σκορδαλιὰ** μὲ **ψάρια**

Ο ἰχθυοπώλης σας - τοῦ μόνου ποὺ πρέπει νὰ ἀκοῦτε τὴν γνώμη - θὰ σᾶς συμβουλεύσῃ πὼς ἡ **σκορδαλιὰ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου,** ἀλλὰ καὶ κάθε φαγητὸ ὅταν εἶναι φτιαγμένο μὲ **ψάρια «Εὐαγγελιστρίας»** δὲν εἶναι μόνον πάντοτε, ἕνα Ὑγιεινό, Φρεσκώτατο, νοστιμώτατο καὶ φθηνὸ φαγητό, ἀλλά: